

РЕШЕНИЕ

№ 7254

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 10.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **2994** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК във връзка с чл. 220 и следващите от Закона за митниците /ЗМ/.

Делото е образувано по жалба на „OGL-F. T. LEBENSMITTEL VERTRIEB“ G.– Германия /“О.–Ф. Т. Л.“, с адрес на управление– Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с V.№ DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г. срещу Решение № Р. 3000-412/08.03.2022г./32-75897, издадено от Директора на Териториална дирекция „Митница П.“ в Агенция „Митници“.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно на основание чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК, тъй като е издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният акт е постановен при неправилно установена фактическа обстановка. Сочи се, че оспорваният представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Същата се явявала договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). В подкрепа на този извод се сочат представените документи– фактури, товарителници, счетоводни документи, справки –декларации по ЗДДС, които неоснователно не били взети предвид от митническата администрация. Те потвърждавали по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоките, съгласно чл. 70, пар. 3 от М.. Излагат се твърдения, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на

печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Посочено е, че митническата администрация не отчела спецификите на търговските отношения между О.-Ф. Т. Лебенсмителферттриб“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL. Оспорващият продавал на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, реализирайки множество доставки, като печалбата се формирала в един относително дълъг период от време, обхващащ множество доставки. В случая е приложим метода по чл. 74, пар. 2, ал. 4 от М. за определянето на митническата стойност. Цялото количество стоки било продадено на LIDL, което означавало, че се касае за продажба на най- голямо сборно количество от внесените стоки, по смисъла на визираната разпоредба

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият, чрез процесуалния си представител – адв.Г. Г., поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Претендира се присъждане на разноски по представен списък. Представени са писмени бележки.

Ответникът - Директор на Териториална Дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, в съдебно заседание чрез процесуален представител-юрк.С. , оспорва жалбата и моли съда да потвърди изцяло оспорваният административен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен Съд С. - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че О.-Ф. Т. Л.“ Г., през 2021 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 02.03.2021 г. в МБ С. е регистрирана митническата декларация с MRN 21BG003010024551R2, с вносител OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Р.Турция, в това число пресни домати тип кръгъл-стока № 2 с нето тегло 7485 кг. Като доказателство за турския произход на стоките от гореспоменатата митническа декларация е представен и приет сертификат за движение Е.. 1.

В момента на подаване на митническата декларация (03.02.2020 г.) са декларирани следните данни:

За стока № 2/2 (пресни домати, тип кръгъл червен) с код по КН [ЕГН], с нето тегло 7485 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 12378,92 лв., преизчислена в €/100 кг. на 84,56 €/ 100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 02.03.2021 г. стандартна вносна стойност (С.) за пресни домати с произход Р Турция е 70,60 €/100 кг. Ако вносна стойност е по-голяма с повече от 8 % от С., съгласно разпоредбите на чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447³, се изисква вносителят да представи обезпечение. Обезпечението е в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (70,60 €/100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (84,56 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (70,60 €/100 кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 4113,60⁴ лв. представляващо разликата между митото, което вносителят би платил при определената за деня С.

(70,60 €/100 кг.) и вече платеното за същата тази стока мито.

На 02.03.2021г. с писмо с рег. № 32-70986 на Началника на МБ С. жалбоподателят е уведомен, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 21BG003010024551R2 от 02.03.2021 г., е необходимо да представи доказателства, че стока № 2/2 / пресни домати, тип кръгъл, червен / е реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. Обезпеченията за стока № 2/2 е внесено в пълен размер от пълномощника на OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G. - „Р. България“ ООД.

На 30.03.2021 г. OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G., чрез пълномощника си „Ренус България“ ООД, представя доказателства на какви цени са пласирани стоките от тази партида на първо търговско ниво, както и документи за извършени плащания от страна на OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G. във връзка със закупени и поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Р Турция, в това число и тези по митническа декларация MRN 21BG003010024551R2 от 02.03.2021г.

На 16.06.2021 г., с молба с вх. № 32-190679 Р. България ООД представя в МБ С. допълнително следните документи за стоките-пресни зеленчуци, в това число и за стока № 2 пресни домати, тип кръгъл, червен по митническа декларация с MRN 21BG003010024551R2 от 02.03.2021г. : месечна справка декларация по ЗДДС и подадени VIES декларация за осъществени вътреобщностни доставки за данъчен период месец януари, февруари, март и април 2021 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби за посочените данъчни периоди, уведомление за приемане на постъпили данни от справката декларация по ЗДДС с приложени към нея дневници за покупки и продажби, както и VIES декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчни периоди месец януари, февруари, март и април 2021 г

След проверка на представените доказателства, административният орган е констатирал следното:

За стока № 2 пресни домати тип кръгъл червен, представената фактура за последваща продажба сочи, че домите са продадени на цена от 88 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническа декларация с MRN 21BG003010024551R2 от 02.03.2021 г., изчислени на 102,38 €/100 кг.).

Предвид горното е преценено, че е представено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване, поради което внесеният за депозит в размер на 4113,60 лв. следва да бъде задържан

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-2242850 от 28.07.2021 г. немското търговско дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Тракийска /трансформирана в ТД Митница П., считано от 31.07.2021г./, с което за стока № 2/2 -пресни домати, тип кръгъл, червен по МД с MRN 21BG003010024551R2 от 02.03.2021г. ще се постанови неблагоприятен резултат-възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

В рамките на посочения срок от страна на OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G., чрез Р.

България“ ООД, в качеството му на пълномощник депозира Молба с вх. № 32-277231, с която възразява срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване на депозит за стока № 2-пресни домати, тип кръгъл червен с по МД с МРН 21BG003010024551R2 от 02.03.2021г.

Възражението е обсъдено по същество от административния орган, като същото е прието за неоснователно. Основният мотив на органа е обоснован с факта, че при вземане на решението за освобождаване или задържане на обезпечението се изследват фактите и обстоятелствата по конкретната митническа декларация, а не на данните за вноса на неопределено дълги периоди от време.

На 15.03.2022г. е издадено оспореното Решение № Р. 3000-412/18.03.2022г./32-75897 на Директора на Териториална дирекция „Митница П.“.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. Приети са допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства /лист 121-166 от делото/, включително и СД, съдържащи справки –декларации по ЗДДС, дневници за покупки и продажби за м.март и м. април 2021г., в които са включени процесните стоки при внос и тяхната последваща продажба, както и доказателства, удостоверяващи плащане на стоката, извлечения от счетоводни сметки за осъществения внос и извършените продажби.

Прието е заключение по допуснатата до изслушване съдебно– икономическа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице Л. Й. цената, която е договорена и платена от „О.- Ф. Т. Л.“ Г. - ГЕРМАНИЯ за закупуване на процесната стока от Турция „пресни домати, червени, тип кръгли" е 5613,75 евро, единична цена 0,75 евро или 84,56 евро /100 кг. / с включени разходи по транспорта/ Налице е съответствие на тази цена, на стойностите обявени от жалбоподателя в депозираната по случая молба за възстановяване на депозита. Условиата по чл.70 от Регламент /ЕС/ на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митническия кодекс на Съюза за определяне на митническа стойност на база договорната стойност на стоките, са налице.

Цената, по която са продадени внасяните стоки към фирма LIDL, е 0,88 евро/кг или за 7488 кг. общо 6589,44евро /12887,82 лева/ или 88 евро за 100 кг.

Вносното мито изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната митническа декларация, следва да бъде 0%.

В съдебно заседание, проведено на 10.11.2022г., вещото лице направи уточнения и допълнения към експертното си заключение, като обясни, че в счетоводната и данъчната документация на жалбоподателя, цената на която е закупена стоката е отразена , така както е посочена в търговската фактура. Не би могло да се говори за печалба или загуба за жалбоподателя в контекста на една конкретна сделка, тъй като това са категории, които се обхващат в годишния финансов отчет на дружеството. Дали последващата продажба е продадена на по –висока или по ниска цена, не следва да влияе на изводите, относно доставната цена или на нейната коректност. Жалбоподателят извършва периодични плащания, респективно периодично внася пресни зеленчуци от Турция и след това ги продава на Л.. По конкретната сделка, внесените стоки – пресен домати, по процесната митническа декларация са продадени на печалба –закупени са на цена от 85,52 евро за 100 кг. с включени разходи по транспорта, а са продадени на 100 евро за 100 кг.

Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице, изготвено задълбочено и

последователно, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните доказателства. Заключение е мотивирано, логично и съответстващо на установените факти. Съдът дава вяра и на отговорите на вещото лице в съдебно заседание на конкретно поставените му въпроси, а именно, че са налице условията на определяне на митническа стойност на база на договора, фактура, издадена за стоките, документи за плащането, счетоводни записи, извлечения от счетоводните регистри, в които е отразена сделката, данните от фактурата, с която е закупена стоката и е отразено плащането. Експертът е категоричен: „Наличието или отсъствието на печалба при препродажбата на стоките от фирма „Л.“ не влияе по никакъв начин върху покупната цена от Турция.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорваният акт е издаден от компетентен по материя, степен и място митнически орган, съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 АПК. Не се установяват съществени нарушения на производствените правила при провеждане на административното производство.

Относно приложението на материалния закон съдът намира следното:

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вносителят следва да представи всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Тълкуването на разпоредбата, според изложените в оспореното решение мотиви, налага извода, че вносителят следва да докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея. В конкретния случай за „О.-Ф. Т. Лебенсмителфертрииб“ Г. съществува задължение да представи доказателства, че процесната стока е продадена на цена, по-висока от тази, на която те са придобити, за да възникне правото за възстановяване на сумата, внесена като обезпечение.

Настоящият съдебен състав не споделя направените от органите на митническата администрация изводи.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

В хода на съдебното производство са събрани убедителни и безспорни доказателства за действителността на декларираната договорна стойност на стоката. Ангажирани са доказателства за начина на заприхождаване на стоката в счетоводната отчетност на

жалбоподателя и осчетоводяване на извършените продажби към LIDL, както и доказателства за реално плащане на доставната цена – преводно нареждане, потвърждение към доставчика и всички фактури, касаещи конкретното плащане. Като в този случай жалбоподателят изчислява печалбата на месечна база, а не за всяка конкретна сделка /доставка/.

Предвид това са спазени са от жалбоподателя всички условия за определяне на митническата стойност по реда на чл.70 от М.

Съвкупната преценка на събраните доказателства, включително и заключението на СИЕ, установяват по безспорен начин, че „О.-Ф. Т. Лебенсмителфертрииб“ Г. е внесло и декларирало с посочената по-горе митническа декларация стоки –домати в посочените количества и че тези стоки са продадени впоследствие на територията на България на Л. България ЕООД, посочената по- горе цена.

Следва да се подчертае, че в М. и в Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, не е предвидена възможност на митническите власти да определят митническата стойност на внасяна на територията на ЕС стока от трета страна, вземайки предвид реализирането на търговска печалба от вносителя при последвала продажба на стоката. В цитираните по-горе разпоредби ясно се сочи начина на определянето на митническата стойност и той в генералния случай (чл. 70 от М.) е като се вземе предвид договорената между страните продажна цена на внасяните стоки.

В разглеждания казус „О.-Ф. Т. Лебенсмителфертрииб“ Г. е представило фактури и доказателства за извършено плащане към турските си партньори, като от тези документи може ясно да се определи договорената цена и съответната митническа стойност (съгласно чл. 70 от М.). Допълнителен аргумент за истинността на договорената цена е потвърденото от вещото лице обстоятелство по време на проведеното по делото открито заседание, че цялата сделка и издадените по нея търговски фактури за последващата продажба са осчетоводени по надлежния ред, регистрирани са съответните стопански операции и са отчетени пред данъчните органи. Цената на стоката в българската митническа декларация съответства на цената на стоката, посочена в турската митническа декларация за износ.

Според настоящия съдебен състав митническият орган неправилно е приложил и тълкувал разпоредбата на чл.75 пар.5 от ДР 2017/891. Не съществува правна възможност, митническите власти да поставят определянето на митническата стойност в зависимост от последваща реализирана печалба на стоките, предмет на внос. Логично е да се приеме довода на оспорващия, че в случая се касае за периодичен внос на един и същ вид стоки в значителни количества, които се реализират в големи търговски вериги, в случая LIDL, разполагащи с множество магазини за продажби на дребно. Т.е. резонно е при такъв тип търговски взаимоотношения, печалбата от реализацията на сравнимите продукти /червени домати/ да се изчислява на месечна база.

Обстоятелството, че в чл. 148, параграф (1) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447" е дефинирано, че обезпечението е еднократно и покрива една единствена операция за потенциално митническо задължение, а не декларациите, подадени в рамките на месец или на по-дълъг период от време,

не може да обоснове и да формира извода на административния орган, че при вземане на решението за освобождаване или задържане на обезпечението се изследват фактите и доказателствата по конкретната митническа декларация, а не данните за вноса за неопределено дълги периоди от време. Целта на процедурата, предвидена в чл.75 пар.5 от ДР 2017/891 е доказване на обстоятелството, че митническата стойност при вноса съответства на реална договорената и реално платена цена на стоките и то с всички допустими и относими доказателствени средства, включително плащания, счетоводни записи, данъчни декларации по ЗДДС, каквито в настоящото производство бяха приети и не са оспорени от страните. Този извод съответства и на разпоредбата на чл.75, ал.5, изр.3-то от Делегиран регламент на ЕС 2017/891, според който „вносителят представя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка“ без да поставя допълнителни условия или изисквания, включително и за доказване на резултат от всяка търговска операция.

Нито в М., нито в Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 има релеванта правна норма, даваща възможност на митническите власти да определят митническата стойност на внасяна на територията на ЕС стока от трета страна, вземайки предвид реализирането на търговска печалба от вносителя при последвала продажба на стоката. В цитираните по-горе разпоредби ясно се сочи начина на определянето на митническата стойност и той в генералния случай (чл. 70 от М.) е като се вземе предвид договорената между страните продажна цена на внасяните стоки.

Въз основа на приетото по делото заключение на СИЕ, неоспорено от страните и кредитирано от съда, следва да се приеме, че в случая няма основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 от М. и съответно за възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия.

В този смисъл е и установената съдебна практика – решения по адм.дело № 5077/2021г.,4583/2021г.,7950/2021г.,875/2022г. по описа на ВАС.

Достоверността и реалността на декларираната митническа стойност - договорна стойност, е доказана по изискуемия ред, вследствие на което решението на митническите органи е незаконосъобразно.

Предвид горното, съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им– фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което съдът дължи присъждането им. Същите са общо в размер на 1100 лева, от които 50 лева внесена държавна такса, 550 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство

на оспорващия и 500 лева внесен депозит за възнаграждението на вещото лице, изготвило заключението по допуснатата СИЕ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, III-то отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г. – Германия, Решение № Р. 3000-412/08.03.2022г./32-75897, издадено от Директора на Териториална дирекция „Митница П.“ в Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Лебенсмителферттрииб“ Г. с данъчен номер в България [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 1100 / хиляда и сто / лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: